

Sukellus ankkalampeen

Niin se sitten tapahtuu, Ullavalaisten liittäminen suureen ja mahtavaan, tulevaisuudessa vieläkin mahtavampaan Kokkolaan vuoden 2009 alusta. Tapa millä näinkin tärkeä päätös liittymissopimuksen hyväksymisestä tehtiin liitettävien kuntien valtuustoissa Joulukuun 2007 alussa, oli lievästi sanottuna kyseenalainen. Ullavassa yhden puolueen ylivalta saneli marssijärjestyksen päätöstä tehtäessä. Nuijan kopautus, ja sillä selvä. Vaikka kyseessä oli näinkin historiallinen tapahtuma, ei soraääniä sallittu. Siitä oli pidetty ”juntauksella” huoli jo etukäteen, hallitsevan valtuustoryhmän ryhmäkokouksissa ja tupailloissa. Jotain selkärankaa sentään löytyi siinä, ettei päätöksen selvittyä puhjettu ”spontaaneihin” suosionosoituksiin tai muihin riemunkiljahduksiin kuten kuuluu Kokkolan valtuustossa tapahtuneen. Näennäisen moraalisen tuen valtuutetuille antoi kyseenalainen mielipidetiedustelu joka järjestettiin paikallisradion toimesta paikallisessa kauppaliikkeessä. Mielipiteistä suurin osa oli kuntaliitoksen kannalla, toisin mielipiteitä ei saatu kerätyksi kovinkaan monelta kuntalaiselta, tiukasti rajatun ”äänestysajan” puitteissa.

Seurakuntaelämässäkin kuntaliitos aiheuttaa ristiriitoja. Parin vuoden takainen liitos Kaustisen seurakunnan kanssa joudutaan purkamaan, Ullavalaisten jäädessä ”susien armoille” kuin Jukolan veljekset jouluyönä. Seurakuntien liitoksessa lopetettua Ullavan seurakuntaa kun ei enää virallisesti ole olemassa. Ihmetellä täytyy sitä asennemuutosta Ullavalaisia kohtaan, joka välittyy Kaustisen seurakunnan taholta kuntaliitosratkaisun selviydyttyä. Haaveilut perhunjokilaakson yhdestä seurakunnasta, Kaustisen kirkon toimiessa sen napana ja johtavassa asemassa, ovat oire samasta suuruudenhulluudesta mihin myös kunnallisella puolella liitos Vetelin kanssa aikaisemmin kaatui.

Lehtien palstoilla on käyty kiivasta kädenvääntöä pitääkö Ullavassa näkyä teitten nimet myös ruotsin kielellä. Totta kai pitää! Myös uudessa Kokkolan kaupungissa vallitsee pyhä kaksikielisyys. Tämä merkitsee todellakin sitä, että entisen Ullavan alueella tulee palvelut tulevaisuudessa olla saatavilla myös toisella virallisella kotimaisella kielellä. Uuden uljaan kaupungin Ullavan kaupunginosan asukkailla onkin edessä kylmä kielikylpy kaksikielisuuden ankkalampeen, sillä eihän se nyt sovi, että tutustuessaan uusiin ylämaan-tiluksiinsa eksyvät kantakaupunkilaiset kiertämään Ullavan kehätietä väärään suuntaan tai eivät ymmärrä kylttiä joka johtaa Neverbackankylätielle. Tosin ehkä kyltti jossa lukee Neverbackankylävägen saattaa eksyttää myös alkuperäisiä asukkaita.

Rakkaalla lapsella on monta nimeä, näin voisi todeta myös uuden uljaan kaupungin selkärankana kulkevasta paikallistie 774:stä. Kälviällä se alkaa Kajaanintiestä Ullavantie nimisenä, ja jatkuukin kaikkien Kälviän kylien läpi saman nimisenä. Saavuttaessaan Ullavan rajan tien nimi kuitenkin muuttuu Isokankaantiekseksi, ja sen jälkeen nimi muuttuukin joka kylän kohdalla vielä viisi kertaa; Alikyläntie, Herlevintie, Ullavantie, Sepänkyläntie ja viimeisenä vielä Kälviäntie, joka päättyy Korven risteyksessä tiehen Nro: 68, Kauhava – Ylivieska. Ensimmäisessä osoitteiden nimeämisissä 1989 oli tuon viimeisen osuuden nimenä Harppulantie, mutta jossain vaiheessa se muuttui. Ehkä ainoa hyöty kuntaliitoksesta on saada nimetyksi yhtenäisesti koko tien nimeksi Ullavantie - Ullavavägen. Käännettäessä muiden Ullavan teitten nimiä ei oikeastaan minkään tien suomenkielinen nimi tule muuttumaan kuin loppuosaltaan. Vain yksi tie tulee tässä yhteydessä saamaan täysin ruotsinkielisen nimen; Kaustisentie - Kaustbyvägen. Enteellisestikö?

*Av det här blir en sång
orden kom småningom
hembygdtrakten Ullava
Visst är platsen för oss
bäst och närmast till
av vår mellersta österbotten*

RAUNO NIIRANEN